

የንጉሠ መወለድ ክፍል 3

ጉዞ ወደ ተወለደው ንጉሥ

ሠላም ወዳጆች! ባለፉት ሁለት ሳምንታት “የንጉሠ መወለድ” በሚል ርዕስ ገናን ከመታሰቢያ በዓልነት ባሻገር ስላለው ትርጉም እድንረዳው በሚል የጀመርነውን ሃሳብ እግዚያብሔርን ስለሰጠው ቃል ኪዳን እንዲሁም የትንቢቱ ፈፃሚ የተወለደበትን ሁኔታ ተመልክተናል። ቀጣይ የሆነውን የዛሬ ክፍልም እነሆ።

ከኢየሱስ መወለድ ጋር ተያይዞ አብረው ከሚነሱ ክስተቶች መካከል የሠብዓ ሠገል ወይም ሦስቱ ጠቢባን ታሪክ አንዱ ነው። ስለነዚህ ጠቢባን ታሪክ በማቴዎስ ወንጌል “በንጉሠ በሄሮድስ ዘመን፤ ኢየሱስ በቤተልሔም ይሁዳ ከተወለደ በኋላ፤ ጠቢባን ከምሥራቅ ወደ ኢየሩሳሌም መጥተው፤ “የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው? በምሥራቅ ኮከቡን አይተን ልንሰግድለት መጥተናልና” ሲሉ ጠየቁ። (ማቴዎስ 2:1-2)” በማለት ተፅዕኖ እናገኛለን።

በዚህ ክፍል ውስጥ የተገለፀውን ጠቢባኑ የጠየቁትን ጥያቄ ላስተዋለው እጅግ አስደናቂ ሆኖ ያገኘዋል። ጥያቄያቸው “ንጉሥ ይወለድ ይሆን?”፤ “ወደፊት ንጉሥ የሚሆነው ወዴት ነው?” የሚል አልነበረም! ጥያቄያቸው ቀጥተኛ እና ፍጹም እርግጠኝነት የተሞላበት ነበር፤ “የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው?” ሌላው አስገራሚ ጉዳይ ደግሞ ይህንን ጥያቄ ያነሱት ካህናት ወይም ጳጳሮች ሳይሆኑ ከምሥራቅ የመጡ አሕዛብ ምሁራን መሆናቸው ነው። እነዚህ ጠቢባን ለእስራኤል ቃል ኪዳን እንግዶች ቢሆኑም ኢየሩሳሌም የሳተችውን ነገር ለይተው በማወቅ በኮከብ እየተመሩ ሊሰግዱለት ረጅም መንገድ ተጉዘው መጥተዋል።

የሠብዓ ሠገል ጥያቄ ከጥያቄነቱ ባለፈ እውነተኛው ንጉሥ በመወለዱ መንግስቱ መምጣቱን በዚህም የተነሳ ደግሞ በምድር የሚገኝ የትኛውም ዙፋን ጊዜያዊ እንደሆነ ያወጁበትም ጭምር ነበር። ሠብዓ ሠገል የንጉሡን ማንነት እና ስልጣን ማወቃቸው እነሱን ወደ ሰግደት እና አምልኮ ሲመራቸው ሄሮድስን ግን አሸበረው። ማቴዎስ “ንጉሡ ሄሮድስ ይህን በሰማ ጊዜ ታወከ፤ እንዲሁም መላዩቱ ኢየሩሳሌም ዐብራ ታወከች። (ማቴዎስ 2:3)” በማለት ይህንን ሁኔታ በወንጌሉ ገልጾታል። ሄሮድስ የሰማው ዜና በሮም ይሁንታ ያገኘውና በኃይል የያዘው አገዛዙን ችግር ውስጥ እንደሚከተው ተረድቶታል። ኢየሩሳሌምም ከሄሮድስ ጋር ተጨነቀቃለች። ምክንያቱም ሥርዓቶች በተመቻቸ የጥቅም ትስስር ውስጥ መኖርን ስለሚመርጡ የክርስቶስ መወለድ ሄሮድስን ብቻ ሳይሆን እውነትን ችላ ብለው እንዲኖሩ የፈቀደላቸውን የግል ጥቅማጥቅምም ይሁን ስምምነቶች ጭምር ስጋት ላይ የሚጥል በመሆኑ ነው።

ስለ ጠቢባኑ በተፃፈው ታሪክ ውስጥ ልናስተውላቸው ከሚገቡ ጉዳዮች መካከል የጉዞ አጀማመራቸው አንዱ ነው። ሠብዓ ሠገል ጉዟቸውን ሲጀምሩ ስለመንገድ አቅጣጫቸው እርግጠኛ አልነበሩም። የመራቸው ኮከብ ለመንገዳቸው ብርሃንን እንጂ ሙሉ ካርታን አልሰጣቸውም። ነገር ግን በአንድ ነገር እርግጠኛ ነበሩ፤ የተወለደው ንጉሥ እንደሆነ! ይህ ትልቅ ትምህርት የምንማርበት ጉዳይ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር በአንድ ጊዜ እንደማይገልጥ በግልጽ ያሳያል። ጠቢባኑ በከፊል እውቀት ደረጃ በደረጃ እየተመሩ ረጅም ርቀት ተጉዘዋል።

በአንጻሩ በኢየሩሳሌም ይኖሩ የነበሩ ቅዱሳን መጻሕፍት፣ ካህናትና ትንቢቶች ቢኖራቸውም ባሉበት ለመቆም ወስነዋል። ይህ እውነተኛ መገለጥ ያለመታዘዝ ውጤት እንደማያደርስ እንዲሁም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት በሚደረገው ጉዞ ከቦታው የሚደርሱት በእርሱ ብርሃን ለመመራት ፈቃደኛ ለሆኑት እንደሆነ ያስተምራል።

በዚህ ታሪክ ውስጥ ሌላኛው መስተዋል ያለበት ንጉሡ ስለተወለደበት ቦታ ጠቢባቱ፣ ሄሮድስ እና የሃይማኖት መሪዎች ስለጠየቁበት ምክንያት እንዲሁም ስለ ሰጡት ምላሽ ነው። ሄሮድስ ስለንጉሡ መለለድ የጠየቀው እራሱን እና ስልጣኑን ለማስጠበቅ ነበር። በሌላ በኩል ደግሞ የሃይማኖት መሪዎች ዜናውን ቢሰሙም ለጥያቄው መልስ የሰጡት ካሉበት ሳይነቀሳቀሱ ነበር። የጠቢባቱ ምክንያት ግን ንጉሥነቱን አምነው አምልኮና ክብርን ለመስጠት ነበር። ታዲያ ሦስቱም ወገኖች በሰጧቸው ምላሽና ውሳኔዎች የተነሳ ሦስት የተለያዩ ውጤቶች ተከስተዋል፤ ፍርሃት፣ ግድየለሽነት እና ፈቃድን መስጠት። በመጨረሻም ጠቢባቱ ኢየሱስን ሲያገኙት “ወደ ቤትም በገቡ ጊዜ ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር አዩ፤ ተንበርክከውም ሰገዱለት። ሣጥኖቻቸውን ከፍተው ወርቅ፣ ዕጣን፣ ከርቤም አቀረቡለት። (ማቴዎስ 2:11)” በማለት ያለ ምንም መግለጫ እና ጫጫታ አምልኮን እንደፈጸሙ ማቴዎስ ይነግረናል። ምንም ቃል ሳይናገሩ ንጉሥነቱን እና አምላክነቱን መሰከሩ።

“እግዚአብሔርም ወደ ሄሮድስ እንዳይመለሱ በሕልም ባስጠነቀቃቸው መሠረት፣ መንገድ አሳብረው ወደ ሀገራቸው ተመለሱ። (ማቴዎስ 2:12)” ይህ በታሪኩ ውስጥ ጠቢባቱ ስግደት እና አምልኮ ከፈጸሙ በኋላ ያደረጉት ኩነት ሌላኛው ወሳኝ ትምህርት የምወስድበት ክፍል ነው። በመጠቀሙ መንገድ አልተመለሱም!

የሠብዓ ሠገል ጉዞ ከዛሬው ህይወታችን ጋር እናመሳክረው። ዛሬ ጥያቄው ንጉሡ መጥቷል ወይስ አልመጣም የሚለው አይደለም፤ ይህ ተረጋግጧል። ጥያቄው በልጁ ምክንያት የተለየ መንገድ ለመሄድ ፈቃደኞች ነን ወይ? የሚለው ነው። አብዛኞቻችን ክርስቶስን እናውቃለን። ነገር ግን በእርሱ ለመመራትና አቅጣጫችንን ለመቀየር ፈቃደኛ የሆነው ግን ጥቂቶች ነን።

በጠቢባቱ በጉዟቸው መጨረሻ የፈፀሙት ተግባር ይህን እውነት ያስተምረናል፡- ኢየሱስን ማግኘት የጉዞው ማብቂያ ሳይሆን የምንጓዝበት መንገድ የሚለወጥበት ቅጽበት ነው! የእግዚአብሔር መንግሥት እንዲሁ በዘፈቀደ የምንመላለስበት ሳይሆን ቀድሞ ከነበርንበት መንገድ እና አካሄድ መለወጥ ግድ የሚልበት ነው። ንጉሡን በእውነት ስናገኘው በነበርንበት መንገድ መቀጠል ምርጫ መሆኑ ያበቃል።

ፀጋና ሠላም ይብዛኝሁ!
ሣኬላዊ ዳ.

